

POLIGRAFIA	N O R M A B R A N Ż O W A		BN-86
	Skład fotograficzny Nazwy i określenia		7401-17
			Grupa katalogowa 1693
Photocomposition Terminology	Photocomposition Terminologie	Фотонабор Терминология	

PRZEDMOWA

Składanie tekstów (treści) do różnych publikacji techniką fotoskładu przy zastosowaniu komputerów znalazło powszechne zastosowanie w poligrafii. Oznacza to, że wyłoniła się nowa, specyficzna terminologia.

Założeniem przy opracowaniu wykazu haseł do niniejszej normy było wyłonienie haseł specyficznych oraz podrzędnych do haseł podstawowych występujących w PN-71/T-01016 Przetwarzanie danych i komputery. Podstawowe nazwy i określenia, BN-71/7401-03 Materiały i procesy wydawnicze. Nazwy i określenia, BN-71/7401-04 Technika drukowania wypukłego. Zecerstwo. Nazwy i określenia, BN-75/7401-14 Fotografia reprodukcyjna w poligrafii. Słownictwo.

Należy mieć na uwadze, że proces tworzenia terminologii fotoskładu nie został zakończony w związku z zachodzącymi zmianami w systemach fotoskładowych. Prosi się o zgłaszanie propozycji uzupełnień do Centralnego Ośrodka Badawczo-Rozwojowego Przemysłu Poligraficznego w Warszawie.

1. PRZEDMIOT NORMY

Przedmiotem normy są definicje pojęć i odpowiadające im terminy dotyczące składu fotograficznego.

2. POJĘCIA OGÓLNE

2.1. fotoskład — dział techniki poligraficznej obejmujący wykonywanie składu fotograficznego przez naświetlanie znaków graficznych, na materiałach światłoczułych, za pomocą nośników znaków graficznych.

Technikę fotoskładu charakteryzuje określony system fotoskładowy.

2.2. skład fotograficzny — skład o dowolnym charakterze (np. teksty proste, matematyczne, niejednolite wg BN-71/7401-01), o żądanej treści i układzie typograficznym, powstały za pomocą fotoskładu, naświetlony wprost czytelnie lub odwrotnie czytelnie, w postaci pozytywowej lub negatywowej.

2.3. składanie (fotograficzne) — kompleks czynności polegających na przetwarzaniu tekstów o różnym charakterze, związanych z wykonaniem składu fotograficznego.

2.4. skład fotograficzny wprost czytelny — skład fotograficzny naświetlony czytelnie po stronie emulsji.

2.5. skład fotograficzny odwrotnie czytelny — skład fotograficzny czytelny po stronie podłoża (naświetlony przez podłoże błony fotograficznej lub przez odwrócenie obrazu znaków graficznych w procesie naświetlania).

2.6. skład fotograficzny pozytywowy — skład fotograficzny, w którym znaki graficzne są czarne, a podłoże białe (w przypadku naświetlania na papierze fotograficznym) lub nieprzezroczyste (w przypadku naświetlania na błonach fotograficznych).

2.7. skład fotograficzny negatywowy — skład fotograficzny o podłożu czarnym, w którym znaki graficzne są białe (na papierze fotograficznym) lub przezroczyste (na błonie fotograficznej).

2.8. zestaw znaków — zbiór znaków graficznych (liter, cyfr i innych znaków), bezpośrednio dostępnych do składania, zwykle pokrywających się z liczbą znaków jednego kroju pisma w jednej odmianie.

2.9. komplet znaków — zbiór zestawów znaków graficznych we wszystkich stopniach i odmianach.

2.10. system fotoskładowy — zespół skoordynowanych środków technicznych (np. aparat kodujący, automatyczny czytnik tekstów, komputer, korektorka ekranowa, drukarka, naświetlarka) i czynności umożliwiających zautomatyzowane wprowadzenie, przetwarzanie i naświetlanie tekstów.

Zgłoszona przez Centralny Ośrodek Badawczo-Rozwojowy Przemysłu Poligraficznego
Ustanowiona przez Dyrektora Centralnego Ośrodka Badawczo-Rozwojowego Przemysłu Poligraficznego
dnia 25 kwietnia 1986 r. jako norma obowiązująca od dnia 1 lipca 1987 r.
(Dz. Norm. i Miar nr 10/1986 poz. 20)

2.11. system (fotokładowy) wielostanowiskowy — system fotokładowy przystosowany do jednoczesnej pracy na różnych stanowiskach i lokalnego lub zdalnego przekazywania danych, o połączeniach pośrednich (off-line) lub bezpośrednich (on-line).

2.12. system (fotokładowy) jednostanowiskowy — system fotokładowy, w którym wykorzystano mikroprocesorowe urządzenie do sporządzania składu fotograficznego (umożliwiające wykonanie wszystkich operacji od kodowania do naświetlania tekstu), wykonane w zwartej obudowie, składające się z klawiatury, monitora ekranowego, stacji pamięci, oprogramowania, minikomputera i naświetlarki.

2.13. system (fotokładowy) dziełowy — system fotokładowy przeznaczony do składania tekstów głównie prostych, charakteryzujący się dużym stopniem automatyzacji i dużą wydajnością.

2.14. system (fotokładowy) akcydensowy — system fotokładowy przeznaczony do składania akcydensów o dużej różnorodności znaków graficznych, o stosunkowo małej wydajności i wielkości składu.

2.15. system (fotokładowy) gazetowy — system fotokładowy przeznaczony do składania tekstów gazety, charakteryzujący się krótkim czasem wykonania, możliwością korekty w późnym etapie procesu i gromadzeniem (kompletowaniem) tekstów do określonego wydania gazety, obejrzenia kolumny na ekranie.

2.16. system (fotokładowy) składu niejednolitego — system fotokładowy przeznaczony do składania tekstu z wzorami matematycznymi, chemicznymi, tabelami, charakteryzujący się dużym repertuarem znaków specjalnych.

2.17. system (fotokładowy) zintegrowany — system fotokładowy przeznaczony do naświetlania tekstów wraz z ilustracjami, obejmujący kilka podsystemów.

2.18. system (fotokładowy) redakcyjny — system fotokładowy przeznaczony do redagowania i wstępnego przetwarzania dla potrzeb redakcji i wydawnictw.

2.19. jednostka szerokości — jednostka szerokości przeznaczona do określania względnej szerokości znaków graficznych, justunku i składu, niezależna od stopnia pisma (jednostki te powstają przez podział fireta na stałą liczbę części, np. 18, 36, 54, 96).

2.20. akcent diakrytyczny ruchomy — znak graficzny akcentowy, który może być naświetlony z różnymi literami, np. o, n, z, dającymi w rezultacie ó, ń, ź.

2.21. monitor ekranowy (alfanumeryczny) — urządzenie do przetwarzania tekstu (kodowania, korekty, składania, justowania); wyposażone zazwyczaj w ekran telewizyjny, klawiaturę, urządzenie wejściowe i wyjściowe lub połączenie bezpośrednie z systemem fotokładowym (tekst na ekranie jest wyświetlony w jednym kroju odmiennym od pism drukarskich).

2.22. monitor graficzny — urządzenie do przetwarzania tekstu, przeznaczone przede wszystkim do łamania, formowania akcydensów, z pełnym odtworzeniem szaty graficznej przetwarzanego tekstu z możliwością lub bez możliwości bezpośredniej ingerencji.

3. POJĘCIA DOTYCZĄCE MASZYNOPISU

3.1. technologiczne opracowanie maszynopisu — przygotowanie (podział, grupowanie, oznaczanie) maszynopisu w celu efektywnego wykonania kolejnych operacji procesu technologicznego uwzględniającego np. pracochłonność, wykorzystanie materiałów, pożądaną postać wyjściową.

3.2. adiustacja systemowa maszynopisu — przełożenie tradycyjnej redakcyjnej adiustacji technicznej na język rozkazów typograficznych, stosowanych w określonym systemie fotokładowym przez opisanie maszynopisu umownymi znakami graficznymi.

3.3. maszynopis do automatycznego odczytywania (percepcji) — maszynopis odpowiednio przygotowany ze względu na rodzaj papieru, krój pisma, rozmieszczenie tekstu na stronie itp. w celu odczytywania przez optyczny czytnik tekstu.

3.4. pismo do optycznego automatycznego odczytywania — specjalnie zaprojektowany krój pisma (np. OCR-B2) lub inny krój przeznaczony do odczytywania przez optyczny czytnik tekstu.

3.5. rozkaz (fotokładowy) — ciąg znaków graficznych określających układ typograficzny składu (np. rozkazy wcięcia, odstępów, formatu, kroju i stopnia pisma) oraz stosowanych do obsługi urządzeń (np. rozkaz zapisu na maszynowym nośniku informacji).

Rozróżnia się rozkazy typograficzne (układu typograficznego) i rozkazy funkcyjne, operatorskie (do obsługi urządzeń).

3.6. lista rozkazów — zbiór wszystkich rozkazów w postaci znaków i symboli oraz krótkiego opisu ich znaczenia, będących w dyspozycji systemu fotokładowego (określonego języka programowania).

Rozróżnia się listy rozkazów typograficznych i listy rozkazów funkcyjnych (operatorskich).

3.7. język rozkazów typograficznych — ustalony sposób oznaczania adiustacji typograficznej oraz zasady ich stosowania w zależności od systemów fotokładowych; rozkazy typograficzne mogą być jedno-, dwu- lub więcej znakowe, w których występują znaki alfabety, cyfry, znaki pisarskie, inne znaki graficzne, np. + = środkowanie, † = do lewego.

4. POJĘCIA ZWIĄZANE Z PRZETWARZANIEM TEKSTU

4.1. przetwarzanie tekstu — w składaniu automatycznym przygotowanie tekstu do naświetlania, np. kodowanie treści i rozkazów, korekta, formowanie wierszy (justowanie), łamanie (formowanie kolumny).

4.2. algorytmy operacji przetwarzania — szczegółowy opis słowny i graficzny kolejności działań, które muszą być wykonane w celu uzyskaniażądanego efektu poszczególnych procesów przetwarzania; algorytmy tworzą podstawę programów przetwarzania składu.

4.3. program przetwarzania — sekwencja rozkazów umożliwiająca wykonanie przez komputer operacji przetwarzania tekstu.

4.4. oprogramowanie użytkowe (systemu fotoskładowego) — zestaw programów charakteryzujący możliwości systemu w zakresie przetwarzania układu typograficznego tekstu oraz liczby i jakości wykonywanych operacji, a także rodzaju przetwarzanych informacji.

4.5. maszynowy nośnik informacji (MNI) — materiał, na którym koduje się informację (teksty, rozkazy, programy, pisma w postaci cyfrowej); najczęściej stosowanymi MNI są taśmy i dyski magnetyczne.

MNI są przeznaczone do przechowywania, wprowadzania i wyprowadzania informacji.

5. POJĘCIA DOTYCZĄCE KODOWANIA TEKSTÓW

5.1. kodowanie tekstu — przetwarzanie obrazu znaków graficznych tekstu i rozkazów na postać odpowiedniej kombinacji kodów.

Kodowanie odbywa się za pomocą np. aparatów kodujących, monitorów ekranowych, automatycznego czytnika tekstów na maszynowych nośnikach informacji lub bezpośrednio przez wprowadzenie do pamięci wewnętrznej komputera.

5.2. kod — uporządkowany zbiór znaków graficznych (sygnałów, liter, cyfr itp.) stosowanych do reprezentacji danych.

5.3. tabela kodów — wykaz znaków graficznych i symboli wraz z odpowiadającymi im wartościami kodowymi.

5.4. aparat kodujący — urządzenie do kodowania tekstu i rozkazów typograficznych składające się z: klawiatury, części elektronicznej przetwarzającej impuls elektryczny na odpowiednią kombinację sygnałów kodowych, głowicy lub dziurkarki zapisującej kombinację sygnałów na maszynowym nośniku informacji; aparat kodujący może być wyposażony w kontrolny wizualizator tekstu, np. monitor ekranowy.

Rozróżnia się aparaty kodująco-justujące i kodująco-niejustujące.

5.5. klawiatura — urządzenie wyposażone w klawisze do wytwarzania impulsów elektrycznych odpowiadających kombinacjom kodów, samodzielne lub we wspólnej obudowie z innymi urządzeniami.

Klawiatura zawiera klawisze znakowe, funkcyjne i typograficzne.

5.6. klawisz znakowy — element klawiatury oznaczony znakami alfabetu, pisarskimi i cyfrowymi, przeznaczony do kodowania tych znaków.

5.7. klawisz funkcyjny — klawisz przeznaczony do wywołania określonej operacji w urządzeniach, oznaczony znakami graficznymi lub opisany tekstami oraz wyróżniony zwykle odmiennym kolorem.

5.8. klawisz typograficzny — klawisz przeznaczony do kodowania rozkazów układu typograficznego oznaczony znakami graficznymi, często wyróżniony odmiennym kolorem.

5.9. aparat kodująco-justujący — aparat kodujący umożliwiający zliczanie szerokości kodowanych znaków graficznych i justowanie wierszy. Rozróżnia się aparaty kodująco-justujące półautomatyczne i automatyczne, justujące łącznie z podziałem wyrazów.

5.10. aparat kodująco-niejustujący — aparat kodujący umożliwiający kodowanie tekstu bez zliczania szerokości znaków (podziału na wiersze).

5.11. optyczny czytnik tekstu — urządzenie optoelektroniczne do automatycznego optycznego odczytywania informacji zapisanych na podłożu papierowym.

5.12. automatyczne odczytywanie tekstu — automatyczne rozpoznawanie i kodowanie tekstu przez optyczny czytnik tekstu.

6. POJĘCIA ZWIĄZANE Z WYKONANIEM KOREKTY TEKSTU

6.1. wykonanie korekty (automatyczne) — przetworzenie tekstu pierwotnego oraz poprawek korektowych i adiustacyjnych (typograficznych) w celu zastąpienia tekstu błędnego (pierwotnego) tekstem nowym (z poprawkami korektowymi).

6.2. nośnik z tekstem pierwotnym — maszynowy nośnik informacji z tekstem bezpośrednio po zakodowaniu (nie poddany procesowi wykonania korekty).

6.3. nośnik z poprawkami korektowymi — maszynowy nośnik informacji z zakodowanymi poprawkami korektowymi tekstu.

6.4. nośnik z tekstem skorygowanym — maszynowy nośnik informacji z zakodowanym, poprawionym tekstem (po procesie wykonania korekty).

6.5. ekranowe poprawienie korekty — poprawienie tekstu na ekranie korektorki polegające na wprowadzeniu do pamięci korektorki partii tekstu z nośnika z tekstem pierwotnym, wyświetleniu tego tekstu na ekranie, wprowadzeniu poprawek za pomocą klawiatury i ponownym zapisaniu skorygowanego tekstu na MNI.

6.6. korektorka ekranowa — monitor ekranowy przystosowany do wykonywania korekty tekstu.

6.7. drukarka poligraficzna — specjalna drukarka informatyczna umożliwiająca drukowanie wszystkich znaków wersalikowych i tekstowych wraz z akcentami i innymi znakami specjalnymi.

7. POJĘCIA DOTYCZĄCE FORMOWANIA WIERSZY

7.1. formowanie wierszy — przetwarzanie tekstu w zakresie kształtowania układu typograficznego wierszy i szpalt; formowanie wierszy może się odbywać w procesie kodowania tekstu i rozkazów typograficznych lub tylko w procesie kodowania znaków typograficznych, gdy tekst został zakodowany oddzielnie.

Głównymi operacjami formowania wierszy są: justowanie, dzielenie i przenoszenie wyrazów.

7.2. justowanie automatyczne — automatyczne wyznaczanie końca wiersza oraz odstępów międzywyrazowych w wyniku rozliczenia wierszy składu.

7.3. justowanie półautomatyczne — rozliczanie wierszy, składu, w którym urządzenie zlicza szerokość znaków, a ostateczną decyzję o zakończeniu wiersza podejmuje człowiek obsługujący urządzenie.

Niektóre urządzenia informują tylko o wejściu w strefę justowania, inne podają gotową propozycję zakończenia wiersza, a człowiek obsługujący urządzenie może ją zaakceptować lub podać miejsce zakończenia.

7.4. tabela szerokości znaków — wykaz znaków graficznych wraz z przypisanymi im szerokościami podanymi w jednostkach szerokości danego systemu; zwykle zakodowany na maszynowym nośniku informacji (MNI) wykorzystywany w procesie justowania.

7.5. strefa justowania — obszar końcowy wiersza składanego na pełny format, w którym powinno nastąpić jego zakończenie, o wielkości równej różnicy długości wiersza z maksymalnymi odstępami międzywyrazowymi i długości wiersza z minimalnymi odstępami międzywyrazowymi.

7.6. odstęp (międzywyrazowy) normalny — określony odstęp międzywyrazowy, którego wielkość wyraża się w jednostkach szerokości systemu fotoskładowego, stosowany do rozliczenia wierszy, w których wszystkie odstępy są równe, np. w składzie „w chorągiewkę“, poezji itp.

7.7. odstęp (międzywyrazowy) zmienny — odstęp międzywyrazowy, którego wielkość wyraża się w jednostkach szerokości systemu fotoskładowego, w granicach wartości maksymalnej i minimalnej (w z góry zadanym zakresie); jest stosowany do rozliczania wierszy na pełny format.

7.8. tekst nie wyjustowany — tekst nie poddany operacji justowania (nie rozliczony, nie podzielony na wiersze).

7.9. tekst wyjustowany — tekst rozliczony i podzielony na wiersze wg zadanego formatu składu.

7.10. dzielenie wyrazów automatyczne — operacja wykonana przez komputer systemu fotoskładowego oparta o wskazanie możliwych miejsc podziału danego wyrazu wg zadanego programu dzielenia (i nieraz słownika wyjątków dzielenia wyrazów).

7.11. słownik wyjątków dzielenia wyrazów — wykaz wyrazów, których podział może nastąpić w określonych z góry miejscach.

Słownik taki, z oznaczonymi miejscami podziału, wprowadza się do pamięci komputera, który z niego korzysta podczas operacji dzielenia wyrazów.

7.12. przenoszenie wyrazów automatyczne — operacja wykonana przez komputer systemu fotoskładowego, polegająca na podjęciu decyzji co do zakończenia wiersza składu w miejscu przenoszenia wyrazu.

Decyzja taka jest podjęta automatycznie na podstawie informacji o możliwych miejscach podziału wyrazu, wyniku rozliczania wiersza, a także innych wskazań wynikających z zasad składania, np. nierozdzielania dat.

8. POJĘCIA DOTYCZĄCE PROCESU ŁAMANIA

8.1. łamanie (automatyczne) — przetwarzanie tekstu polegające na formowaniu składu w kolumny z poszczególnymi elementami rozmieszczonymi zgodnie z adiustacją i ustalonymi zasadami łamania; łamanie automatyczne odbywa się wg odpowiedniego programu.

8.2. łamanie ekranowe — formowanie kolumn ze składu wyjustowanego przy użyciu monitora ekranowego, w którym decyzje co do wielkości kolumny i rozmieszczenia jej elementów podejmuje człowiek sterujący procesem łamania.

9. POJĘCIA DOTYCZĄCE PROCESU NAŚWIETLANIA TEKSTÓW

9.1. naświetlanie tekstu — przetwarzanie tekstu polegające na uzyskiwaniu utajonego obrazu składu na materiale światłoczułym w naświetlarkach tekstu lub fotoskładarkach.

9.2. naświetlarka — urządzenie do naświetlania obrazu znaków graficznych na materiale światłoczułym, składające się z następujących podstawowych zespołów: źródła światła, zespołu optycznego, nośnika znaków, mechanizmu podawania materiału światłoczułego, układu wejściowego sterowania, synchronizacji oraz obudowy.

9.3. generacja naświetlarek — naświetlarki o określonej konstrukcji i zasadzie działania; ze względu na sposób naświetlania rozróżnia się:

I generację, w której aparaty fotograficzne zastąpiły aparaty odlewnicze, a matryce fotograficzne — matryce z oczkiem wklęsłym w urządzeniach do składu czcionkowego i wierszowego,

II generację, naświetlarka która jest wyposażona w fizyczny nośnik znaków graficznych (dyski, ramki, taśmy, cylindry itp.) o budowie odmiennej od urządzeń do wykonywania składu czcionkowego i wierszowego,

III generację, w której naświetlane znaki graficzne są tworzone na ekranie lampy elektronopromiennej (CRT),

IV generację, w której naświetlanie odbywa się odpowiednio sterowanym promieniem światła laserowego.

9.4. fotoskładarka (składarka fotograficzna) — urządzenie zawierające zespoły naświetlarki oraz układy logiczne lub komputer umożliwiający wykonywanie operacji składania tekstów.

9.5. fototypularka (składarka fotograficzna tytułów) — fotoskładarka do składania i naświetlania tekstów w dużych stopniach pisma, zwykle sterowana ręcznie.

9.6. nośnik znaków graficznych — materiał z naniesionymi znakami graficznymi stanowiącymi wzorzec przy naświetlaniu tekstów.

9.7. nośnik znaków (graficznych) fizyczny — nośnik znaków graficznych, na którym umieszczone negatywy lub diapozytywy są przeznaczone do naświetlania znaków pisma lub symboli graficznych, w postaci dysku, paska materiału światłoczułego, ramki itd.

9.8. nośnik znaków (graficznych) cyfrowy — maszynowy nośnik informacji (MNI) lub pamięć komputerowa, z zapisanymi w postaci cyfrowej znakami graficznymi.

9.9. nośnik znaków (graficznych) specjalnych — dodatkowy nośnik znaków graficznych zawierający znaki specjalne, np.: matematyczne, szachowe, ligatury itp.

9.10. źródło światła (w naświetlarkach) — źródło promieni świetlnych w naświetlarce powodujące powstawanie obrazu znaków graficznych na materiale światło-

czułym; w zależności od generacji naświetlarek źródłami światła mogą między innymi być:

I generacja i II generacja — lampy błyskowe, żarowe, halogenowe i ksenonowe,

III generacja — lampy elektronopromienne (CRT-Cathode-Ray-Tube),

IV generacja — laser.

9.11. modyfikacja pisma — celowa deformacja znaków pisma wg określonych zasad, dokonana metodą optyczną lub elektroniczną, sprowadzająca się zwykle do ich modyfikacji przez poszerzenie, zwężenie, wydłużenie, skrócenie, pogrubienie, pochylenie. Pochylenie jest wykonywane metodą elektroniczną, pismo tak zmodyfikowane bywa nazywane kursywą elektroniczną.

9.12. gęstość zapisu znaków — liniatura, z jaką naświetlane są znaki w naświetlarkach III i IV generacji, wyrażana liczbą linii/cm.

Najczęściej stosowana gęstość zapisu waha się w granicach od 400 do 2000 l/cm (szybkość naświetlania zależy między innymi od gęstości zapisu).

10. POJĘCIA DOTYCZĄCE PROCESÓW WYKOŃCZENIOWYCH

10.1. obróbka fotochemiczna — operacja mająca na celu wywołanie i utrwalenie utajonego obrazu znaków graficznych składu na materiale naświetlonym w naświetlarkach.

Obróbka fotochemiczna w systemach fotoskładowych jest wykonywana zwykle za pomocą urządzeń automatycznych.

10.2. kompletowanie składu (do montażu kolumn) — zbieranie wszystkich elementów składu fotograficznego (tytuły, tekst podstawowy, winiety, teksty uzupełniające, tabele itp.) niezbędnych do montażu kompletnych kolumn wydawnictwa.

10.3. jakość znaków graficznych — stopień dokładności odtworzenia obrazu znaków graficznych (głównie ich konturów) w procesie naświetlania.

10.4. kontrola jakości składu fotograficznego — sprawdzanie pod względem technicznym poprawności składu, korekty, naświetlania i obróbki fotochemicznej tekstu.

K O N I E C

INFORMACJE DODATKOWE

1. Instytucja opracowująca normę — Ośrodek Badawczo-Rozwojowy Przemysłu Poligraficznego, Warszawa.

2. Normy związane tematycznie

PN-71/T-01016 Przetwarzanie danych i komputery. Podstawowe nazwy i określenia

BN-73/7401-01 Poligrafia. Podstawowe nazwy i określenia

BN-71/7401-03 Materiały i procesy wydawnicze. Nazwy i określenia

BN-71/7401-04 Technika drukowania wypukłego. Zecerstwo. Nazwy i określenia

BN-75/7401-14 Fotografia reprodukcyjna w poligrafii. Słownictwo

3. Literatura

A. Wiśniewski: Systemy składania fotograficznego. Ośrodek Badawczo-Rozwojowy. Przemysłu Poligraficznego. Materiały i studia. Warszawa Wyd. Akcyd. 1981

R. Kietliński, R. Kirschke: Fotoskład. Warszawa: WNT 1983

4. Autor projektu normy — mgr inż. Waldemar Przemyski, Ośrodek Badawczo-Rozwojowy Przemysłu Poligraficznego, Warszawa.

5. Skorowidz

A

adiustacja systemowa maszynopisu (3.2)

akcent diakrytyczny ruchomy (2.20)

algorytm operacji przetwarzania (4.2)

aparatus kodujący (5.4)

a. kodująco-justujący (5.9)

a. kodująco-niejustujący (5.10)

automatyczne justowanie (7.2)

a. dzielenie wyrazów (7.10)

a. łamanie (8.1)

a. odczytywanie tekstu (5.12)

a. przenoszenie wyrazów (7.12)

C

czytnik optyczny tekstu (5.11)

D

dzielenie wyrazów automatyczne (7.10)

drukarka poligraficzna (6.7)

E

ekranowe poprawienie korekty (6.5)

F

fotoskład (2.1)

fotoskładowy system (2.10)

fotoskładarka (9.4)

fototypularka (9.5)

G

generacja naświetlarek (9.3)

gęstość zapisu znaków (9.12)

J

jakość znaków graficznych (10.3)

jednostka szerokości (2.19)

język rozkazów typograficznych (3.7)

justowania strefa (7.5)

justowanie automatyczne (7.2)

justowanie półautomatyczne (7.3)

K

klawiatura (5.5)

klawisz funkcyjny (5.7)

k. typograficzny (5.8)

k. znakowy (5.6)

kod (5.2)

kodowanie tekstu (5.1)

kodów tabela (5.3)

komplet znaków (2.9)

kompletowanie składu (do montażu kolumn) (10.2)

kontrola jakości składu fotograficznego (10.4)

korektorka ekranowa (6.6)

L

lista rozkazów (3.6)

Ł

łamanie automatyczne (8.1)

łamanie ekranowe (8.2)

M

maszynopis do automatycznego odczytywania (3.3)

maszynowy nośnik informacji (4.5)

modyfikacja pisma (9.11)

monitor ekranowy (alfanumeryczny) (2.21)

monitor graficzny (2.22)

N

naświetlarka (9.2)

naświetlarek generacja (9.3)

nośnik znaków graficznych (9.6)

n. znaków (graficznych) cyfrowy (9.8)

n. znaków (graficznych) fizyczny (9.7)

n. znaków (graficznych) specjalnych (9.9)

n. z poprawkami korektowymi (6.3)

n. z tekstem pierwotnym (6.2)

n. z tekstem skorygowanym (6.4)

O

obróbka fotochemiczna (10.1)

odstęp (międzywyrazowy) normalny (7.6)

odstęp (międzywyrazowy) zmienny (7.7)

oprogramowanie użytkowe (systemu fotoskładowego) (4.4)

optyczny czytnik tekstu (5.11)

P

pisma modyfikacja (9.11)

pismo do optycznego automatycznego odczytywania (3.4)

program przetwarzania (4.3)

przenoszenie wyrazów automatyczne (7.12)

przetwarzanie tekstu (4.1)

R

rozkaz (fotoskładowy) (3.5)

rozkazów lista (3.6)

S

skład fotograficzny (2.2)

s. f. odwrotnie czytelny (2.5)

s. f. negatywowy (2.7)

s. f. pozytywowý (2.6)

s. f. wprost czytelny (2.4)

składanie (fotograficzne) (2.3)

składarka fotograficzna (9.4)

słownik wyjątków dzielenia wyrazów (7.11)

strefa justowania (7.5)

system fotoskładowy (2.10)

s. f. akcydensowy (2.14)

s. f. dziełowy (2.13)

s. f. gazetowy (2.15)

s. f. jedno stanowiskowy (2.12)

s. f. składu niejednolitego (2.16)

s. f. redakcyjny (2.18)

s. f. wielo stanowiskowy (2.11)

s. f. zintegrowany (2.17)

T

tabela kodów (5.3)

tabela szerokości znaków (7.4)

tekstu przetwarzanie (4.1)

technologiczne opracowanie maszynopisu (3.1)

tekst nie wyjustowany (7.8)

t. wyjustowany (7.9)

tekstu przetwarzanie (4.1)

Z

zestaw znaków (2.8)

znaków komplet (2.9)

znaków zestaw (2.8)

Ż

źródło światła (w naświetlarkach) (9.10)